

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 3. Desideria patiendi multa

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

nachis, cum suam edebant professionem; quamvis etiam propter aliam causam, quam postea adferemus. Et quamvis hoc sit supremum donorum, quae Dominus nos ter nobis largitur: voluit tamen, idem esse gratiarum oblationem ob reliqua beneficia; & ut in gratiarum actionem pro illis hoc suscipere debet: quare hoc etiam spiritu calicem hunc suscipere debet, qui vocat, et mittit, dicens: *Quid retribuam Domino, pro omnibus quae retribuit mihi in statu, in quo me collocauit? Calicem salutaris accipiam*, et eam scilicet & pro mea salutis: & alij legunt: *Calicem lenabo in altum*, offerens scilicet summum hoc laudis sacrificium pro omnibus beneficijs mihi collatis. Cum igitur ipse tantum amoris excessum ostendat, exiens e caelo & descendens in mundum, ac sese in hoc Sacramento occultans: ut ego eum intra me suscipiam: rationi erit consentaneum, ut & ego accendam, & amoris excessum habuerit: ut plus ei tradam, quam ipse exigat; offeram quae hoc mei ipsius sacrificium, quod illi tantopere placet. *Calix meus* (ait David) *inebrians, quam precor clarum est!* meus est quia Redemptor meus eum mihi tradit; & ipse est spiritus redemptoris mei: venitque, ut faciat me unum secum; & ut me inebriet, & cum me educat, cum abundantia caelestium suarum deliciarum. Propterea igitur volo, eum suscipere: ut à me exiens, ipsi me totum tradam, quam tractationem hacipsum in hoc Sacramento sumptione, confirmem & confortem.

§. 3. *Desideria patendi multa.*

TERTIUS alius calix est frequentior pro omni tempore, die, ac nocte, quo hauriendo valde ostenditur excessus amoris: est autem calix desideriorum & calamitatum huius vitae. De quo dixit Christus Dominus ad discipulos suos Zebedaei: *Potestis bibere calicem, quem ego bibo?* non de illo tantum loquitur, quem tempore passionis ac mortis meae *bibiurus sum*; sed de calice, quem bibo quotidie in tot persecutionibus, doloribus, defatigationibus, lassitudinibus, quas quotidie tolero.

Ad hunc calicem implendum res septem concurrunt: Daemon scilicet cum suis tentationibus, mundus & mundani cum suis persecutionibus, cum tristitijs ac defatigationibus, quas sentit; Praesati cum rebus adversarijs, quas imponunt; & probationibus, quas adhibent; proximi cum malis, quas adferunt; & implet Deus, cum infirmitatibus & alijs arduis, quas mittit. Sed magis adhuc in particulari impletur mortificationibus, amaritudinibus annexis uniuscuiusque statui. Quare in hunc calicem impletur quicquid poenale est in tribus votis; cruciatus, quos suffert, qui est, miseris, quae pauperem comitantur & premunt; & abnegationes, quae tolerat obediens. Quamvis in aliquibus calix hic valde sit latus, & capax, in alijs vero angustus, & parum capiens. In aliquibus valde est amarus, ac poenalis, in alijs vero mixtus ac temperatus. Qui tamen novit quantum Deo debeat

Vide Iansenum in eodem loco.

e Psal. 12. 5.

Psal. 15. 5.

Ex S. Cipriano li. 5. epi. stol. 25. a Mar. 10. 38 b Mar. 20. 22.

valdeque gratum se propterea ostendere: debet se generosè offerre ad eum calicem suscipiendum, quem ipse Deus dederit qualiscunque ille sit: exultans, quòd habeat aliquid, quod offerat Deo, pro plurimis, quæ ab ipso accepit. Quid enim retribuere possum ego Deo pro eius in me beneficijs, quod magis meum sit proprium, quàm hoc: vnusquisque soluit quod debet, ea moneta quæ habet. Ego in bonis sum pauper; sed in miserijs & rebus penurialibus sum diues: hoc moneta genus est frequens, & in cõmuni vsu in mea patria: hanc igitur retribuã Deo pro beneficijs in me collatis: offeres me ad tolerandos cū ipsius gratia, labores oēs, & calamitates, quas ipse voluerit. Si Deus, qui nihil in seiplo pati poterat, factus fuit homo, vt calicem hunc amaritudinum bibere posset, & reuerã totum exhaustit, ostendens excessum amoris erga me: æquum igitur est, vt ego, qui homo sum, ac proinde cum ipsa natura amaritudines illas coniunctas habeo: offeram me cum excessu quocunque ad hunc calicem, eius amoris & obsequij causa bibendum, & in gratiarum actionem pro beneficijs in me collatis. Accedit, quod quantumvis calix ille sit amarus, mihi erit calix salutaris: siquidem totus ille dirigitur in animæ meæ salutem: & quasi haustus & medicamentum salutare purificabit me, & à peccatis præseruabit; domabit passiones meas, & iuuabit vincere defectus meos & prauas propensiones: quem si cum feruore hausero: erit mihi suavis castitas, dulcis paupertas, & iucunda obedientia. Ex quo deduco, quod quemadmodum Christus Dominus noster, dum se ad orandum recepit in monte Tabor, *claquebatur cum Moyse & Elia de excessu amoris ac doloris, quem completurus erat in Ierusalem*; ita etiam qui accipit ad agendum cum Deo per dies aliquot, antequam vota sua edat: debet ibi considerare hos Saluatoris excessus; & ad eius exemplum offerre se ad exhaustiendam calicem vitæ Religiosæ; etiamsi magnus esset, valdeque amarus: impellens seipsum ad hoc tribus illis nominibus ac titulis iam insummat: gratiarum scilicet et actionem ob accepta beneficia; & quia calix est ad impleret Saluatore ad salutem animæ ordinatus; & quod ipsemet Saluator prius eundem exhaustit.

Et quoniam calix hic aded est amarus, opus est ei adiungere quod David adiecit: *Et nomen Domini inuocabo*. Quid autem est nomen Domini inuocare, cū calix accipitur: nisi auxilium & subsidium ab ipso petere ad eum sumendum? Quod fit feruenter, si per omnia ipsius Dei nomina siue proprietates discutramus; illaque tanquam titulos siue rationes adhibeamus, vt orationem nostram exaudiat: quasi dicas: exaudi me, Deus meus, quia tu es Dominus meus, pater, creator, conseruator, vniuersalis prospector, medicus, pastor, Saluator, & glorificator noster: pro gloria itaque horum tuorum nominum, adiuua me, vt calicem hunc

Bonum est si offerre Deo.

Luc. 9. 31.

Calix hic amarus.

Serm. 18. in
Cant.

»
»
»

mea salutis ebibam, & vota offeram, quæ desidero. Et qui perseverat in oratione, ut oportet, experietur quod sanctus Bernardus dixit: ipsi quoque esse calicem salutis tanta dulcedine plenum, ut sufficiat amaritudinem aliorum calicum dulcorare. Nam orando (ait) bibit vinum largificans cor hominis; vinum spiritus, quod inebriat; & carnalium voluptatum infundit obliuionem &c. Emollit aridæ animæ viscera; & adiuvat, ut cibum bonorum operum digerat, fortificans fidem, confortans spem, & alens ac ordinans charitatem.

CAPVT XIV.

IN QVEM FINEM, QVIBVS NOMINIBVS & quo gratitudinis spiritu, votorum oblatio facienda sit, & implenda.

a Ps. 115. 14.

Ita Titulmanni.

Proposita
tula excef
sus amoris.

RÆMISSIS præparationibus in proximo capite positus: commodè accedit vltima illa Davidis oblatio: *Pro mea Domino reddam coram omni populo eius.* Sed quoniam verbum *Votorum* in Scriptura Diuina significat aliquando proposita tantum ac desideria in iplo corde concepta, aliquando autem significat etiam promissa, que Deo fiunt: in vtroque sensu potest hic verbum illud *Votum* accipi, ad præsens institutum. Qui enim Religionem ingreditur, ipso statim ingressu offert Deo feruentia proposita ac desideria perpetuæ castitatis, paupertatis, & obedientiæ: & post Nouitiatuum desideria explet, edens promissionem & vota de eisdem seruandis, *coram populo Dei*, ipsa scilicet Religiosorum congregatione, & populo Christiano, tanquam testibus talis emissionis: & post emissã pergit in eorundem obseruatione in conspectu totius mundi, quasi de eis edictis gloriatur, tribuens sibi honori, quod castus sit, pauper, & obediens; quod rebus vilibus & abiectis utatur, in quibus apparet ipsa paupertas; aut munia obeat vilia inter præscriptum obedientiæ. Et quemadmodum huiusmodi proposita & vota sunt excessus amoris, utpote quibus homo plus præstet, quam teneatur: ita que ex seiplo, ut nihil sui reseruans, totum se Deo suo tradat: ita etiam ostendunt summam gratitudinem, quam possit homo erga suum Creatorem ostendere. Nam quemadmodum sanctissima Eucharistia, cum sit maximum beneficium, simul etiam accipitur in gratiarum actionem, propter ipsam, & propter reliqua beneficia: ita ingressus in Religionem est præ-